

Bizim Büyük Krizimiz

:date: 2015-09-19 01:06:27 +0300

.. :author: Emin Reşah .. :date: Fri Sep 18 23:39:37 EEST 2015 .. :dp: 13214

Yeni bir dünya için yeni hayaller lazım. Bizim hayallerimiz tükendi. Kendimizi artık başkalarından daha kötü hissetmiyoruz. Kendimizi *kötü* hissetmiyoruz. Önceden kötü hisseden taraftaydık, aşağılanan tarafta, bu artık geçerli değil. 10 sene sürdü ama artık *aşağıda* değiliz.

Bir kriz olduğu aşîkar. Türkiye'nin sağ siyasetinde önemli bir kriz var. Bu krizin görünen kısmı işte, Tayyip Erdoğan'la olan mücadele. Ancak kimse onun çarptığı cam duvarın başkaları için de geçerli olduğundan bahsetmiyor. Bu ülkede, bağımsızlık şîarıyla hareket etmeye çalışan hiçkimsenin sonu ondan farklı olmayacak. Biraz daha esnetebilir, onun gibi biraz daha sert davranıp, üstten almaya çalışabilir veyahut oyunu biraz daha uzatabilir. Ancak asıl meselemiz, bağımsızlığımızsa, bunun da kafaların bağımsızlığıyla olacağını ancak onları bağımsız yapacak fikrimiz olmadığını, yetmediğini göremiyoruz.

Fikren eksîğiz. İleri götürecektik, onlardan bir adım daha ileri gidecektik, dans ederken, onların adımlarını da sürükleyecek derinliğimiz yok. Onların bizimle ilgili konularda cahil olmadığını söylemiyorum, onlar da bizi bilmiyor. Onlar dediğim Batı, ancak biz de onların bize sunduğundan daha iyisini, bize diktikleri gömleğin daha uygun olanını dikemiyoruz. Elimizden gelen sadece şu seksen senede öğrendiğimiz, veyahut öncesinde Tanzimat'tan beri öğrendiğimiz bir takım kavramları tekerleme gibi tekrar etmek. Mursi darbeye kurban gittiğinde şaşaladık, çünkü bizim saftirik siyaset heyeti, demokrasinin bir İslamcı tarafından asla ulaşılamaz, ulaşması düşünülemez, yaşanması muhal bir şey olduğunu bilmiyordu. Veya bilmezden geliyordu. Demokrasi nedir dersiniz, adamlar hikayeyi Eski Yunan'dan alıyor lakin Yunan'daki kadar demokrasi, Nebi'nin Medinesi'nde de, devlet görmemiş Kafkas kavimlerinde de, And Dağlarındaki Berberilerde de, Kızılderililerde de var. Bir takım kararları oturup konuşarak almak demokrasiyse, arasan her yerde bulursun.

Ancak demokrasinin diğer anlamı, belli sınıfların diğerlerini manipüle etmesiyse, ki Eski Yunan da, Roma da aslen bu manada demokratlardı, o bizde zayıf. Bizde üstün olan sınıf, üstün olduğunu söylemekten korkmaz. Üstünlüğünü isyan çıkmasını diye manipülasyona dökmek, aşağıdakileri uyutmaya çalışmaz, çünkü üstün olan üstündür ve üstünlüğünü inancından ve takvasından alır.

Tarih bir hikaye anlatma bilimi olarak, şunu anlatıyor: Eski Yunan demokrasinin beşiğidir. Hasbelkader bugünkü irfan eksenimiz Çin olsaydı ve Çin kültürü dünyaya teşmil olsaydı ve Çin'in siyasi kültürü *demokrasi* anlarsaydı, biz Çin'in tarihinden bir takım zamanlara bakıp, demokrasinin Çin'de doğduğunu söyleyecektik. Ancak eksenimiz Batı olduğu müddetçe, bir İslamcının, şu hani, çok barbar din olan İslam var ya, onu fazla ciddiye alan bir adamın demokrat olması zaten düşünülemez. En iyi ihtimalle *güzel demokrasimizi kendi emellerine alet ediyordur ve haddi bildirilmesi gerekir*.

Ancak Batı siyasetinde, temel demokrasi geleneği üst sınıfların alt sınıfları manipüle etmesi olduğu ve siyasetçiler de bu yönde yetiştirdiği ve bizim gibi saf olmadıkları için, bu İslamcı denemelerin zevatı sistem içinde değerlendirmenin ve manipülasyon aracı haline getirmenin daha faydalı olduğuna karar vermişler. Bu kararı ne zaman verdiler bilmiyorum. Bizim zaten arada sırada tek bir getirip slogan atmaktan başka sistem için tehlikeli olacak bir tarafımız yoktu. Arabanın camına *Hüküm Allah'ındır* yazmakla sistem değişmiyor, siyasi hüküm de Allah'ın olmuyor. [#f1]__

Şimdilerde bu kadar olsun bir iddiamız da kalmadı. Çok kısır ve sığ zamanlardan geçiyoruz. Savaşın ortasında bulunduğumuz ve bu gibi ayrıntılara takılmanın hoş olmadığı fikri yaygın. Velakin şahsen tek derdimizin Tayyip Erdoğan'ın ikbalı veyahut Ak Parti'nin iktidarı olmasını hayret verici buluyorum.

Derdimiz AKP'nin iktidardan düşmesi veya çıkması, veya başkanlık sistemi veya bu ülkenin acayip gelişmesi gibi şeyler değildi aslında. Bunlar sadece yolda gereken, ilerlemek için, araç kabilinden, *düşmanın silahıyla silahlanın* babından faydalı gördüklerimizdi. Bir de kendimizi bu konularda eksik hissettiğimiz, bu memleketin de işlerin olması gerektiği gibi yürüdüğü bir yer olmasını özlüyorduk.

İnsanların daha iyi yaşaması, daha az (veya sıfır) fakir bulunması, daha çok kazanması güzeldir. Velakin bizim tek derdimiz bu değildi. Bunlar sadece, gittiğimiz yere fazla sarsıntılı değil de, rahat gitmek için kullandığımız, atla değil, arabayla gidelim cinsinden gerekli gördüğümüz aşamalardı.

Arabaya bindik, bakımını yaptık, orasını burasını daha konforlu hale getirdik, güzelleştirdik kısacası. Ancak arabayla nereye gideceğimizi unuttuk. Daha doğrusu baştan beri tek derdimizin arabayı tamir etmek olduğu ve bununla *herkesin gittiği yere* gitmekten başka bir gayemizin olmadığını gördük.

Herkesin gittiği yerden kastım da, işte gelişmişlik, nükleer santral, gayrisafimillihasıyla, beşinci köprü, sekizinci havalimanı vs. Bunları *gelişmişliğe* kafadan saldıran zevatın düşündüğü gibi kötü gördüğümünden söylemiyorum. Neticede bu ülke bugün iki milyon *davetsiz misafiri* bir şekilde barındırabiliyorsa bu arabanın bakımlı olması, daha iyi çalışması, ekonominin daha çok kazanmasıyla ilgili.

Mamafih asıl dert orada duruyor. Engelleri kaldırdık, araç da eskisinden iyi şimdi, ancak menzil neresiydi, onu bilmiyoruz.

Biliyormuş gibi yapıyoruz. Biliyormuş gibi yapmayı çok seviyoruz. Menzilin olmadığını söyleyince bozulan çok oluyor. Falanca kitap, filanca üstad diye başlıyorlar. Bu memlekette bir devlet mefkuresi belki biraz Necip Fazıl'da vardır, biraz da Mirzabeyoğlu'nda, ancak onların söyledikleri de, günlük siyasete tatbik için pek yardımcı olmaz. Eğer o fikriyatın temel taşı, benim bu etrafımda gördüğüm insanlarsa, uygulama ihtimali Türkiye'nin tam bir askeri diktatörlüğe dönüşmesiyle olur ve bunun da mümkün olmadığını, yaşamayacağını söylemek için sosyolog veya siyasetbilimciye gerek yok. Memleketin insan profiline bakıyorum, bir de İdeolocya Örgüsü'ne bakıyorum, kitaptan kafayı kaldırdığıma pişman olup

yeniden okumaya dalıyorum.

Bugün *İslamcı* camianın yaşadığı kriz bu. AK Parti'nin bunalmasının sebebi de bu. Çünkü ilk adımda ne yapmamız gerektiği konusunda bir fikrimiz vardı. *En azından eşit* olacaktık. Aşağı yukarı olduk. Bizi hala eşit görmeyenler olsa da, çok büyük ayrımcılık kalmadı. Ancak eşitlikten sonra ne geliyordu kısmında takıldık. Böyle bir mefkure olmadığı için, yani bizim bu ülkeyi Batı'nın ekseninden çıkarıp, bağımsızlaştıracak mefkure nedir, kafaları bağımsızlaştıracak ve son birkaç yıldır tüm ahlaklarını soyunan fikri müstemleke valilerini susturacak sözümüz var mı?

Bizim cenahın bazı yazarlarını okuyunca, bu *varmış gibi yapmanın* hayatları boyunca devam eden bir alışkanlık olduğu izlenimi doğuyor bende. *Falanca kitaptaki sırlar* diye başlıyorsa ve hiçbir alıntı yapmıyorsa mesela, sadece bir takım faraziyeleri alt alta diziyo ama sarıh bir ifadeyle, *bu konuda şöyle yapılması gerekir* diyemiyorsa, topu hep *daha yükseklere* atıyor, bir takım üstadların veya o da olmadı, Allah'ın kitabının bütün dertlerimize çözüm içerdiğini söylüyor, bahsettiğimin bir örneği sayabilirsiniz.

Öyle bir fikir yok. Adam sana gelip, *vergiler nasıl olacak?* dediğinde, *Allah'ın kitabında yazıyor* veya *Risalelerde var* diyemezsin, çünkü bunlarda modern vergi sistemiyle alakalı bir ifade yok. Telif hakkıydı, patentti, imalattı, şirketlerin ve sermayenin organizasyonuydu, yönetimde adaletti vs. konularda da pek bir şey bulamazsın. İlkeler vardır, ancak bu ilkelerin şartlara göre nasıl uygulanacağını beyninden kan gelinceye kadar düşünmen gerekir.

Ezelden beri düşünmeyi sevmezdik ve bu sebeple çok güzel şekilde ehlileştirildik, bize *parti* diye kaybedecek bir şey verdiler ve biz bunu kaybetmemek uğruna her tür savaşı vereceğimizi gösterdik. İdealimizin en fazla başkanlık sistemi, partinin iktidarı, daha iyi ekonomi ve istikrar olduğunu gösterdik. Bunlar olursa, bizim de en fazla herkesin gittiği yere gideceğimizi biliyorlar. İstedikleri sadece bundan emin olmak. Kafileden ayrılmayacağımızdan ve fazla öne geçip, onlarla yarış etmeye kalkmayacağımızdan emin olmak için Erdoğan'ı değiştirmeye çalışıyorlar.

Böyle bir fikir krizi sanki yokmuş gibi yapıp, işte birbirimize neden daha çok oy alamadığımız için kızabiliriz. Falanca aday olsaydı, filanca bilmemne olsaydı vs. Bunların hepsi haklı da olabilir. Ancak ne Tayyip Erdoğan'ın başkanlığı, ne 2023 hedefleri, ne 2071 bilmemnesi, bizim buradaki asıl hastalığımızın artık eski ideallerin sadece adını arabanın yedek parçası babında kullandığımız gerçeğini değiştirmez.

Heyecanlı heyecanlı konuşup, bizi hala eşit görmedikleri için kızdığımız insanlara kendi hukuklarının münafığı oldukları için daha yüklenebiliriz. Ancak onlar şarap içmediğimiz sürece bizi *çağdaş demokrat* görmeyecek. Biz ise, bu yolda nereye gittiğimizi tam bilmediğimiz için, bir ihtimal bir iki tur daha atıp, sonunda onların gittiği yere gideceğiz.

Allah'ın yardımı gelmediği sürece görünen bu.

.. rubric:: Notlar

.. [#f1] Benim çocukluğumda, daha doğrusu AKP devrinden önce bazı arabaların arkasında *Huzur İslam'da, Hakimiyet Allah'ındır* falan yazardı. Senelerdir görmedim böyle bir araba. En son benzer bir yazıyı, özentilik ve cehaletin karışımı, şeklinde gördüm bir arabanın arkasında. Osmanlıca yazdığını sanıyordu herhalde, lafzullahı bile tanıyamayacak kadar zor durumdaki kardeşimiz. “Mülk”ü ( ) hadi yanlış yazdın, “Allah’ındır” ( ) derken, orada lafzullah’ın değişmeyeceğini akledebilirsin, değil mi canımın içi?

.. [#f2] Bu yazıda *İslamcılık* denenin, ülkenin etrafındaki sair silahlı oluşumlarla alakası yoktur. Onların aşamasının bizimkinden de geri olduğunu ve nihayetinde duman dağılıp, *devletlerini* kurduklarında, bir *İslam Cumhuriyeti*, bir *Emirlik* veya her neyse, onda da aynı sıkıntıların ortaya çıkacağını biliyoruz. Bugün elde silahıyla poz veren mücahid kardeşimiz, çalışan bir devlet sistemini idare ederken, en az bizimkiler kadar *taklitçilik* yapmak zorunda kalacak. Eğer insanların nihayetinde doğru yaşamasını temin edemiyorsak, onları bir süre hapsederek yanlışla sapmalarını engelleyemeyiz.